

ת"פ 4795/11 - מדינת ישראל נגד חוסין גארו

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 4795-11-20 מדינת ישראל נ' גארו

לפני כבוד השופט איליה אורן

19 יולי 2022

הנאשם	נגד	מדינת ישראל
		חוסין גארו

הכרעת דין

כתב האישום

1. הנשם הואשם בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיפים 192 ו-380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), בכך שתקף את המתלוון באתר בנייה בו עבדו השניים, גרם לו לחבלות ואיים לפגוע בו אם יפנה למשטרה.

2. מעובדות כתב האישום עולה בתמצית כי ביום 5.3.2019 בשעה 5:50 לערך הגיע מר בילאל רידה (להלן: "המתלוון") למקום עבודתו באתר בנייה בהוד השרון, שם עבד הנשם כשומר (להלן: "האתר" או "אתר הבניה"). שער האתר היה נועל, لكن קופץ המתלוון מעל גדר ונכנס אל האתר. בשל כך כס הנשם על המתלוון ובמהלך דין ודבירים בין השניים שפרק עליו כוס קפה שהחיזק בידו. המתלוון החל להימלט לעבר קונטינר מגורי העובדים (להלן: "הكونטינר") והנאשם השליך לעברו אבני. כשהגיע המתלוון לكونטינר והבחן שהוא נועל, הוא החל לדפוק על דלתו כדי שיאפשרו לו להיכנס. אז נטל הנשם מקל והכה את המתלוון בראשו ובידיו. לאחר מספר דקות פתחו העובדים למתלוון את דלת הקונטינר והמתלוון נכנס פנימה. מר בהא חמדן, אחד מעובדי האתר, אמר לנשם לעזוב את המקום והמתלוון ביקש שיזמין משטרה. אז עזב הנשם את המקום ולאחר מספר דקות, חזר ואיים על המתלוון באומרו שאם הוא יזמין משטרה הוא יחתור לו את הראש.

3. כתוצאה מעשיו של הנשם ניגר דם מראשו וידיו של המתלוון, גרם לו חתך בראשו בגודל של 2-3 ס"מ באזורי הטמפורלי השמאלי וחתך שטхи בסמור, רגשות ונפיחות באמה שמאל ובורש כף יד ימין, והוא נזקק לטיפול רפואי.

השתלשלות ההליכים ותמצית טיעוני הצדדים

4. ביום 10.6.2021 כפר הנאשם במינויו לו, וביום 22.6.2022 נשמעו פרשת התביעה, פרשת ההגנה וסיכון הצדדים בעל פה. לבקשת ב"כ הנאשם הותר לו להגיש עד ליום 7.7.2022 השלמה בכתב לsicomo, אך הוא יותר על זכותו.
5. בתום שמיית הראיות טענה המאשימה באמצעות באט כוחה עו"ד רוני אלסטר, שאשם הנאשם במינויו לו הוכחה מעבר לכל ספק סביר על יסוד עדות המתلون ותיעוד של החבלות, ועתה להרשיעו. לשיטת המאשימה יש ליתן אמון ומשקל מלאים בעדות המתلون בהיותה עקבית, מהימנה, והגיונית שחייב לה נמצא בתיעוד החבלות. לצד זאת נטען שיש לדחות את גרסת הנאשם בהעדר כל אמון והיגיון, בין היתר משום שהוא סתר את אמירותו לשוטרים במקום לפיה הוא והמתلون "הلكו מכות".
6. ב"כ הנאשם עו"ד אחמד יאסין, ביקש לקבל את גרסת הנאשם ולזקתו מהמייחס לו. נטען שיש להתעלם מאמירתו לשוטר במקום, בשים לב שהנאשם והמתلون הם דוברי השפה הערבית בעוד שהשיחה עם השוטרים נערכה בעברית, ללא חקירה מוסדרת, וחמור מכך מבלי שהנאשם הוזהר ונמסרו לו זכויותיו. הוסיף וטען ב"כ הנאשם, כי האמירה המייחסת לנאשם כלל לא תועדה בנסיבות הגוף של השוטרים.
7. ב"כ הנאשם טען כי המתلون אישר שהוא נכנס לאתר בדרך לא מקובלת שהוא קופץ מעל הגדר, וכן הנאשם מילא את תפקידו כשומר, ניגש אל המתلون כדי לדבר עמו ומשזה סייר להקשיב לו והוא משך את תיקו, וגביו כר נשפכה כוס הקפה שהחזק בידו. נטען כי הנאשם מסר בעדותו גרסה מפורשת, הדגים את אופן התרחשות האירוע, והתנהגות המתلون היא שהסלימה את האירוע.
8. הוסיף וטען ב"כ הנאשם, שהחקירה לקתה במקרים רבים ממשום שהיחידה החקורת לא ניסתה לבדוק את גרסת הנאשם לגבי משטחי השיש באתר; לא נעשתה בדיקה לאיתור מכל המטאטה, ומשום שהחקירה המתلون באזהרה נערכה רק כעשרה 초דים לאחר האירוע. אחריתו של דבר טען ב"כ הנאשם כי מדובר בשניים שמסרו "גרסה מול גרסה", כאשר גרסת המתلون לא נתמכה בראיות נוספות, משכך ובשילוב מחדרי החקירה, יש לזכות את הנאשם מהמייחס לו.
9. ב"כ המאשימה ביקשה את רשות בית המשפט להשלים את טיעוניה, והוסיף כי לאור העובדה שההגנה ויתרה על שמיית עדויות השוטרים, אין היא יכולה לטעון למחדלי חקירה, ומכל מקום המחדלים הנגענים אינם עלולים לכדי פגיעה בהגנת הנאשם. עוד נטען שהנאשם נמנע מלהביא לעדות עד מטעמו שלדבריו ראה את האירוע, דבר שעלה לראשונה בעדותו בבית המשפט.

קבעית ממצאי עובדה

10. מטעם המאשימה העיד המתלוֹן וכן הוגש הודעתה הנאשם מיום 5.3.2019 (**ת/1**); דו"ח פעולה של השוטר עדן טולדו (**ת/2**); דו"ח פעולה של השוטר שניר בוקסנבוים (**ת/3**); דו"ח עיכוב של הנאשם (**ת/4**); תМОנות **ת/5** ומסמכים רפואיים של המתלוֹן (**ת/6**). מטעם ההגנה העיד הנאשם.

פרשת התביעה

ע"ת 1 מר בילאל אבו רידה - המתלוֹן

11. המתלוֹן סיפר שהוא בן 27 ומתגורר בשכם, בזמן האירוע הוא החזיק באשרת עבודה, ועבד בשיפוצים באתר הבניה במשר' שלושה - ארבעה חודשים, יחד עם הנאשם שהוא חבר שלו, ובמילויו: "**הוא היה חבר שלי במאה אחוז. היינו שותים ביחד, הכל כרגע**" (עמ' 14 שר' 25). לדברי המתלוֹן, يوم קודם לאירוע התעורר יוכח בין השנים לאחר שהוא לנאם שמחירים של האוזניות שלו הוא 50 ל' ולא 400 לפ' כפי שאמר הנאשם.

12. בבוקר המקירה העיד המתלוֹן שהוא הגיע לאתר בסביבות השעה 05:00-05:30 לערך, וכיון שהשער היה נועל הוא קופץ מעליו, כפי שעובדים אחרים עשו בעבר. אז שאל אותו הנאשם מדוע הוא עשה זאת, והמתלוֹן השיב שזו לא הפעם הראשונה ואמר: "[...] **היה לנאשם קפה ביד, הוא שף אותו עלי, דחפתי אותו מmine, הורדתי את התקיק וברחתני**" (עמ' 14 שר' 30-31). אז ניגש המתלוֹן אל הקונטינר, אך הנאשם הילך אחריו ומכל מטהطا בידו והכה אותו בחלקו האחורי של ראשו ובידיו, כשניסה להגן על ראשו: "**הוא בא אליו עם מקל ביד ונתקל לי מכח בראש (מדגים מכח בחלקו האחורי של הראש), הוא המשיך להכות אותו גם בידים כאשר אני ניסיתי להגן על עצמי (מדגים הרמת ידיים לכיוון הראש)**" (עמ' 15 שר' 4-6). אז דפק המתלוֹן על דלת הקונטינר ובקש מבאו אחמד לפתחו. זה יצא, ניסה להרגיע את הרוחות ובקש מהנאשם להתרחק מהמתלוֹן. המתלוֹן בקש מבאו אחמד לתקשר למשטרת, ובתגובה אמר הנאשם "**אם תתקשר למשטרה אני אחזור לך את הראש**" (עמ' 15 שר' 7-8). בסופה של דבר הגיעו שוטרים למקום, אולם המתלוֹן הסביר בעדותו שהוא לא יודע מי הצעיק אותם.

13. לשאלות ב"כ המאשימה השיב המתלוֹן כי מהרגע שהוא ברוח מהנאשם ועד שהה היכה אותו עם מקל בראשו, רדף אחריו הנאשם והשליך עליו אבניים, וחזר על כר' מספר פעמים גם כאשר עומת עם כר' שב הודעתו במשטרת ובתחילת עדותו הוא לא סיפר זאת.

14. כשהוצגה המתלוֹן טענת הנאשם כי הוא החזיק קרש בידו ואף תקף את הנאשם, שלא זאת מכל וכל (עמ' 15 שר' 25-27). עוד שלל המתלוֹן בכל תוקף את טענת הנאשם שהחבלה בראשו נגרמה ממכה שקיבל משטח שיש לאחר שהנאשם תפס בתיקו, ואמר: "**זה לא נכון, הוא לא תפס לי בתיק וגם לא קיבלתי מכח ממשטח שיש, הוא הרביז לי**" (עמ' 15 שר' 32 עד עמ' 16 שר' 1).

15. לשאלת ב"כ הנאשם בחקירהו הנגדית לגבי הנהול שקבע איסור כניסה לאתר לפני השעה 00:00 השיב המTELון כי הוא לא הכיר את הנהול, שפועלים רבים נהגו להיכנס לאתר בקפיצה מעל השער, ושלעיתים היה נפתח לפני השעה 00:00. הוסיף המTELון ואמר כי עobar לאירוע ביקש מה הנאשם לפתוח לו את השער, והלה נענה לבקשתו לא פעם (עמ' 16 שר' 23-10).

16. המTELון חזר על גרסתו לפיה הוא דחף את הנאשם לאחר שהוא שפה עליי קפה, והכחיש שהחזק בידיו קרש, ובמילויו: "לא נכון. לא החזקי שום דבר ביד. מתחילה האירוע ועד שהגעתי לקונטינר לא החזקי שום דבר" (עמ' 19 שר' 20).

17. לגבי הויכוח על האזנות שקרה يوم לפני האירוע השיב המTELון לשאלת ב"כ הנאשם, שהוא לא סיפר על הויכוח בהודעתו הראשונה כיוון שלא חשב על כך, אך לאחר שהוא חזר למקום העבודה ודיבר עם חברו, הוא נזכר בכך וסיפר זאת בחקירה השנייה (עמ' 19 שר' 24-28).

פרשת ההגנה

עדות הנאשם, מר חסין גארו

18. הנאשם סיפר שהוא הגיע לישראל מסודן בשנת 2011, ומazel עבד כשומר באתר בנייה שונים, בניהול אותם מעסיקים.

19. הנאשם העיד כי במהלך השנים היו מספר מקרים של גנבות כלי עבודה מאתרי הבניה, ולכן האתר נסגר וננען עם שער כניסה, כאשר הוא החזיק ברשותו מפתח, אך הבהיר כי מנהל העבודה שגר באתר, הוא שפתח את השער לפועלים בכל בוקר בשעה 00:00.

20. עוד סיפר כי ביום האירוע הגיע המTELון לאתר בשעה מוקדמת כשהשער היה סגור, קופץ מעליי ונכנס אל האתר. אז ביקש ממנו הנאשם לצאת ולהמתין שמנהל העבודה יכניותו, אך המTELון סירב, וכך קרה במילויו: "כשהוא הסתובב ורצה לлечת החזקי אותו מהתיק שלו והחזקתי קפה ביד באותו זמן. כשהוא הסתובב הוא פגע בקפה והקפה נשפה עליי עצמו. ש. אחרי שנשפך הקפה מה הוא עשה? ת. הוא חזר אחורה, והוא משחיח שיש להם פגעו לו בראש" (עמ' 21 שר' 15-18).

21. הוסיף אמר הנאשם "הmarker בין לבין השש היה כמטר וחצי. הוא הרביז לי עם התקיק שלו, והוא זרק אותו עלי, הוא לחתני אבן ואני לחתני מקל של מטאטא, הוא החזיק גם קרש. הוא זרק עלי את הקרש והلن לקרוואן, לקונטינר" (עמ' 21 שר' 30-32).

.22. בהמשך אמר הנאשם כי לאחר שהלך המתלוון לקונטינר הגיעו בני משפחתו של האחרון וה הנאשם יצא והתקשר למשתריה, בסיווע אדם אחר היות שהוא אינו דובר השפה העברית, ואמר להם שימושו פרץ לאטר.

.23. הנאשם הכחיש שרדף אחרי המתלוון או איים עליו, אך אישר שהוא הלך לקונטינר ואמר למתלוון לצאת שם. עוד סיפר שכתוצאה מהאירוע הוא נشرط באזור הצואר, ולמתלוון ירד דם מהראש בגל השיש.

.24. בחקירהתו הנגדית חזר הנאשם ואמר שהוא החזיק את המתלוון מתייקו כיוון שלא נענה להוראתו לצאת מהאטר, וכי הוא רצה לגרום לו להקשיב לו, ולהזהיריו שאם משחו יגנב מהאטר הוא ישא באחריות לכך, וחזר ואמר שהנפטר נכנס לאתר באופן "לא חוקי" (עמ' 23 החל משי' 7):

"ש. אתה מכיר אותן (כך במקור, א.א.) טוב, אתה יודע מה השם שלו?
ת. כן. אבל זה חוק, בעל הבית אמר לי לא להכניס אף אחד אז מה אני עשה.

ש. בז' יכול להיות שבגלל זה עשת עליו, שהוא נכנס ולא הקשיב לך?
ת. לא התעכברתי עליו, רק החזקתי אותו מהתיק.

ש. בז' למה החזקתי אותו מהתיק?
ת. כדי להוציא אותו החוצה.

ש. בז' איך הייתה מוציאה אותו החוצה?
ת. אמרתי לו לצאת אין שהוא נכנס.

ש. והוא לא יצא?
ת. דיברתי אליו, הוא לא הקשיב אז החזקתי אותו מהתיק.

ש. בית המשפט שאל איך תכונת להוציא אותו.
ת. הכוונה שלי הייתה שאחזיך אותו מהתיק כדי שהוא יקשיב לך.

ש. בז' הכוונת להוציא אותו?
ת. אני החזקתי קפה, דיברתי אליו כמה פעמים, הוא לא רצה להקשיב לך, אז החזקתי אותו מהתיק, הוא הסתובב וכל מה שקרה קרה.

ש. אז הוא לא פרץ?
ת. הוא כן פרץ, זה לא חוקי, הוא טיפס מעל הגדר לפני הזמן, המנהל לא אישר את זה".

.25. עוד נשאל הנאשם בחקירה הנגידית, מדוע הוא סבר שהמתلون נכנס לאתר כדי לגנוב, שהרי הוא מוכר לו והגיע בשעה 03:30 כדי להתחליל את יום עבודתו, וענה (עמ' 24 החל מחר' 1):

"ת. אני שם שומר, האיש הזה לא ישן שם, הוא היה ישן שם אבל הגיע הוא לא, אם הייתה קורית שם גניבת הוא היה אומר שהוא לא ישן שם אז מי נושא באחריות? בגלל זה דיברתי איתו.

ש. **פחתת שימושו יגנוב משחו בלילה ובילאל יגיד שישנת ולא ראית?**
ת. לא רק בילאל, כל אחד.

.26. לשאלות ב"כ המאשימה השיב הנאשם כי לאחר שהמתلون קיבל מכח מהшиб הוא "חזר אחריה" כ-15 מטרים, לקח קרש, הלהר לכיוון הקונטינר וזרק אותו לעבר הנאשם, אך לא פגע בו. ועוד השיב כי הוא הלהר אחרי המתلون כדי לדבר עם אביו אחמד שהוא "המנהל של המתلون" (עמ' 25 שר' 9-23).

.27. לשאלות ב"כ המאשימה מודיע לא העניק עזרה למתרון ולא אמר בשיחתו למשטרה שימושו נפצע, השיב הנאשם שהוא התקשר למשטרה והוא שמציעקה אמבולנס.

.28. לשאלת מודיע לא ראה לשוטרים את משטח השיש בו נתקל המתلون לדבריו ונחבל, השיב הנאשם שהמשטרת לקחה אותו לתחנה ולא החזירה אותו, אך בה בעת אישר כי הוא היה בקשר עם מעסיקיו ומנהל העבודה (עמ' 27 שר' 13-28).

.29. בתום עדותו סיפר הנאשם שבן דודו אדעם גארו עבד באתר בזמןו, והוא עד ממוחך לכל האירוע וכי הוא מתגורר בישראל גם בימים אלו:

"ש. ב. היה משוחה שראה את המקרה הזה?

ת. כן, בן דוד שלי היה שם.

ש. ב. מה הוא עשה שם?

ת. עבד.

ש. ב. הוא ראה את כל המקרה שלו עם בילאל?

ת. כן, הוא ראה הכל אבל הוא לא התקרוב אליוינו.

ש. ב. מה שמו?

ת. אדעם גארו.

ש. ב. והוא בישראל?

ת. כן.

**ש. בחקירתך לא סיפרת את זה שהסודני הנוסף הוא בן דוד שלו ואתה מכיר את הפרטים שלו.
 ת. לא שאלנו אותו" (עמ' 28 שר' 10-21).**

דין והכרעה

קביעת ממצאי עובדה ומסקנות

- .30. אקדמי ואומר כי לאחר ששמעתי את העדויות, בחרתי את הראיות שהוגשו ולאחר שנתתי דעתך לטענות הצדדים, מצאתי לאמץ גרסת המתלון בהיותה מהימנה עליי, ונתמכת בתיעוד החבלות ובחלקה גם בגרסת הנאשם. מנגד, מצאתי לדוחות את גרסת הנאשם בהעדר אמון בגרסהו ומשנמנע מהבאת עד חויוני, בין דודו, מבלי שנייתן כל הסבר. להלן אפרט נימוקי.
- .31. התרשםתי לחובם מהמתלון ומהימנות גרסתו שהייתה הגיונית, מפורטת, סדרה ועקבית, אותה מסר מייד בהזדמנות הראשונה, לאחר שפונה לבית החולים מאיר, לשוטר שגביה הודיעו (תיעוד תמצית הגרסה הוגש לעיוני בדו"ח הפעולה שערך - **ת/3**). למעשה, אין חלק כי המתלון לא סתר את דבריו בחקירהו, וממילא הודיעו במשטרה לא הוגש כראיות מטעם ההגנה.
- .32. לאור עדותו של המתלון, שנמסרה בשפה העברית ותרגום לעברית, בלטו אותות אמת בnimת קולו, בשפת גופו, בשטף דברו, בהדגמות ספונטניות שלוו את עדותו, ובהסבירו הכנים בנוגע לתחשויותיו בעת האירוע. התרשםתי שהמתלון סיפר על האירוע כפי שהוא, והוא זכר היבט גם בחולף 3 שנים, ונראה כי הוא עדין פגוע מהתנהגות הנאשם כלפיו.
- .33. לצד זאת, המתלון סיפר מיזמתו גם על חלקו הביעיתי באירוע. ראשית, בכר שקפץ מעל שער האתר על אף שהוא נועל, ולא נשמע להוראותו של הנאשם לצאת מהאתר. שנית, משסיפר שדחף את הנאשם לאחר שזה שף עליו קופא.
- .34. הפגיעה הפיזית והחבלות של המתלון בראשו ובידו הוכחו בתמונות ובתיעוד רפואי (**ת/5 ו-ת/6**), שעליהם אין חלק, ואלו מתישבות עם גרסת המתלון. החתק באחורי קודקוד ראשו של המתלון שנסגר בסיכות בטיפול רפואי שקיבל בבית החולים, מתישב עם הכאב בראשו במקל, והחבלות בידו מתישבות עם מכות שספג מהמקל כSENSA להgan על ראשו עם ידיו, כפי שהuid.
- .35. זאת ועוד, גרסת המתלון נתמכת במידה מסוימת גם בדברי הנאשם. הנאשם אישר שהוא כעס על המתלון בגל שנכנס לאתר על אף שהוא סגור ונועל, ואישר כי כוס קופה שהחזיק בידו נשפכה על המתלון, אך טען שכך קרה שלא בכוונה, והמתלון נחבל בראשו ממשטח שיש שהיה במקום. עוד בעדותו טען הנאשם כי הוא אחז במקל רק לאחר שמתלון התרכק ממנהו 15 מטרים ואחז בעצמו באבן ובקרש. דברים אלו לא אמר הנאשם בחקירהו במשטרת, אלא אמר שהמתלון החזיק קרש בלבד (**ת/1 שר' 21**). יתרה מכך הנאשםודה בחקירהו שהוא היכה בידו של המתלון באמצעות מקל, בטענה שהמתלון החזיק בקרש בידו (**ת/1 שר' 46-43**):

"ש. עולה מחומר החקירה כי כאשר הגעת מולו באחור של הקונטינר בו ישנים הפעלים אתה הכת

בראשו ובידייו של המתלון באמצעות מקל שהחזקת בידך תגובייתך?

ת. המקל שהחזקתי זה מטאטה ואני נתתי לו מכות בעל (טעות במקור, א.א.) **הדיםם. כי הוא היה לנו קרש ביד בראש לא נתתי לו הפעע בראש זה מהמשטח של השיש.**

גרסה זו, עליה לא חזר הנאשם בעדותו בבית המשפט ולא נתן לה הסבר, מסבכת אותו בתקיפתו של המתלון באמצעות מקל, ומלמדת על שקר מהותי בעדותו שכן הוא שלל את תקיפת המתלון במקל. لكن יש בכך לאמת את גרסת המתלון כי הנאשם הכה בו במקל, לאחר שהתגלו בין השניים ויכוח על כניסה המתלון לאתר.

36. זאת ועוד, לו גרסת הנאשם הייתה נכונה והחבלה בראשו של המתלון נגרמה בעת שנתקל בלוח שיש שהיה במקומם, מודיע המשיר הנאשם ללכת אחורי המתלון כדי לדבר עם "המנהל של המתלון", במקום לדאוג לו לעזירה רפואית למראות שהבחן שהמתלון דים בראשו? מודיע לא הפנה הנאשם השוטר שהגיע למקום אל לוחות השיש וביקש לתעדם? מודיע לא ביקש זאת ממוטסיקו לאחר שעוכב לתחנה ונחקר באזורה?! יותרה מכך, מודיע לא מסר הנאשם מלכתחילה את פרטי בן דודו, אדם גארו, על מנת שימושו את עדותם במשטרה ויאמת את גרסתו?

37. התרשםתי לשילוח ממהימנות הנאשם שגרסתו לא שכנהה אותו בסבירותה והגינה. מעודת הנאשם עולה כי הוא כעס על המתלון שנכנס לאתר למראות שהוא נעול, ועוד יותר מכך משלא הקשיב לו ויצא ממנו. בעדותו של הנאשם ניכר היה כי בקשר עורר המתלון את חמתו וזה הרגיש כי מחובטו להגן על האתר מפני "פורץ" שנכנס לאתר באופן "לא חוקי". ובהקשר זה, ניכר כי הנאשם התייחס באופן חמיר למתלון, והסביר שמסר כי היו "גניבות בעבר" מאתר הבניה בעוד שהוא הכיר את המתלון היטב מעבודתו במקום מזה 3-4 חודשים, אינם משכנע כלל וכלל.

38. גם לו הייתה מקבלת את דברי הנאשם, הרי שעולה מהם כי הוא אחץ את המתלון באמצעות התקיק שנשא על הגב במטריה לכוארו להוציאו בכוח מהאתר. הנאשם אמרם טعن בגרסתו כי הוא אחץ התקיק של המתלון כדי לגרום לו להකשיב לדבריו ולצאת מהאתר כפי שהוא לו, אך התרשםתי כי בקשר ניסיה הנאשם ליתן הסבר מגמד להתנהגותו האלימה, לרבות בנוגע לשפיכת כוס הקפה על המתלון, שספק בעיני אם נעשתה שלא בכוונה.

39. מכל הטעמים הללו מצאתי לאמץ את גרסת המתלון, ולדוחות את גרסת הנאשם. אשר על כן, אני קובעת כי המתלון נכנס לאחר הבניה שהוא נעול, בקפיצה מעל הגדר, ולא שעה להוראות הנאשם לצאת מהאתר. אז שף הנאשם קפה על המתלון ובתגובה הלה דחף אותו. המתלון הלך לכיוון הקונטינר, אך הנאשם הילך בעקבותיו והשליך לעברו אבניים. המתלון דפק על דלת הקונטינר, אז הגיע הנאשם סמוך אליו, נטל מקל של מטאטה, והכה את המתלון בראשו ובידייו בעת ניסיה להגן על ראשו. כתוצאה מהכך גרם הנאשם למתלון לחבלות בראשו ובידייו שתועדו במסמכים הרפואיים. בהמשך ביקש המתלון מאבו אחמד להתקשר למשטרה, אז אמר הנאשם: **"אם תתקשר למשטרה אני אחזור לך את הראש".** עובדות אלו מבשות את יסודותיה

של עבירות התקipa הגורמת חבלה, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, ולהלן אתייחס לעבירות האמורים.

.40. עבירות האמורים לפי סעיף 192 לחוק העונשין היא **עבירה הטענתית** שאינה דורשת הוכחת תוצאה שהמאימים השיג מטרתו וגרם להפছדה, או הקנטה של המאימים. עצם האיים אם בוצע **בכוונה** להפছיד או להקנית ונקלט בחושיו של אחר, מקיים עבירות איזומים הנבחנת ב מבחן אובייקטיבי. קרי, האם היה באמירה להטיל אימה בלבו של אדם מן היישוב בענלו של המאימים (*ע"פ 53/237 כהן נ' היוץ המשפטי*, פ"ד ח 295 (1954)). **היסוד העובדתי** גلوم בעצם העברת מסר מאיים הפוגע בערכיהם המוגנים, שלא כדי, שנבחן באיזון מול עקרון הуль של חופש הביטוי(*ע"פ 11/3140 פלוני נ' מדינת ישראל* (30.4.2012) (*ע"פ 88/103 ליכטמן נ' מדינת ישראל*, פ"ד מג(3) 373 (1989) (להלן: "פרשת ליכטמן"). **היסוד הנפשי** הדרושים הוכחה הוא קיומה של "**כוונה מיוחדת**" להפছיד אדם או להקניתו. בהתאם להלכת הנסיבות השאלה הנשאלת לבירור היסוד הנפשי היא, האם המאימים צפה בהסתברות גבוהה עד כדי קרובה לוודאות, שדבריו יפחידו את שומע האיים (*רע"פ 2038/04 למ נ' מדינת ישראל*, פ"ד ס(4) 96 (2006)).

.41. בעניינו, האמירה של הנאשם למTELON בוטה ומעוררת אימה, והכוונה להפছיד נלמדת ממנה. קל וחומר נכונים הדברים בשים לב שהנאשם אמר למTELON את דבר האיים זמן קצר לאחר שתפקידו, ועל אף שהוא ראה שהמתלון נחבל. لكن, בישום המבחן שנקבע בפסקה, מדובר באמירה העולה לכדי أيام שנאמר על רקע תקיפת המתלון על ידי הנאשם, במטרה להפיחדו לבסוף פניה למשטרה.

מחדי חקירה ותשאול הנאשם במקום ללא זהירות

.42. כפי שטען ב"כ הנאשם, אף אני סבורה שהיא על שוטרי הסIOR לעורוך חיפוש באתר הבנייה על מנת לאתר את מקלט המטהטא; לבחון אם היו במקום משטחי שיש (אף שגרסת זו נמסרה בהמשך היום בעת חקירת החשוד בתחנת המשטרה), ולצלם את הזרה באופן נרחב מזה שצולם והוגש (**ת/5**). לצד זאת, הייתה שב"כ הנאשם יותר על חקירת השוטרים, כך שלא נשמעה תשובה לטענותיו למחדי חקירה, ומשנתתי דעת כי כל הנוכחים במקום לא היו נכונים לשתחפ פעה וטענו כי לא רואו דבר (כעולה מדו"ח הפעולה **ת/2**), לא מצאתי לקבוע מסמורות בעניין זה.

.43. ויבורר כי ביחס לטענת ההגנה על אודות התשאול של הנאשם שנערך במקום על-פי הטענה מבלי שהנאשם הוזהר ונמסר לו זכויותיו, הרי שלא שמיית עדות שוטר הסIOR עליה יותר ב"כ הנאשם, לא מצאתי לקבוע ממצאים בנוגע לחוקיות התשאול.

.44. עם זאת, למען זהירות, אתעלם מהדברים שנכתבו בדו"ח הפעולה (**ת/2**) לכוארה מפי הנאשם, ומדובר הנאשם בעת עיכובו (**"הוא גם תקף אותו" - ת/4**) היה שהנאשםolid סודן, דובר השפה הערבית, שבמהלן דיון הוכחות (שהתקיים למלعلا מ- 3 שנים לאחר האירוע) הוא נדרש לתרגם מלא של מתורגמן לשפה הערבית, ובשים לב שהתשאול נערך בעברית.

45. דא עקא, גם אם אני כי בחקירה המשטרה נפלו ליקויים כפי שטען ב"כ הנאשם, לא מצأتي כי אלו פגעו בהגנת הנאשם וביכולתו להתמודד עם חומר הראיות נגדו. פתוחה הייתה הדלת בפני הנאשם לצלם את מקום האירוע עצמו, בדבש עלلوحות השיש שלTEL AVIV מטה המטלון בראשו, ואת הקרש שלדבריו החזיק המטלון באירוע. לפיכך, גם שהתחשיות הראיתית מבוססת בעיקרה על "עדות מול עדות" לא מצأتي כי היו מחדלי חקירה שפגעו ביכולתו של הנאשם להציגן (ע"פ 173/88 **אסרף נ' מדינת ישראל**, פ"ד מ"ד(1) 785; ע"פ 5781/01 **עומר נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(3) 68 (2004); רע"פ 1899/22 **אלקרען נ' מדינת ישראל** (2004)).

46. ובשליל הדברים, לא ניתן כל הסבר מדוע נמנע הנאשם להביא לעדות את בן דודו, שלדבריו היה עד לכל האירוע והיה יכול לאמת את גרסתו מתחילה ועד סופה. לפיכך, בבחינת מעלה מן הצורך, הימנעות ההגנה מהבאת עד בנסיבות אלו מחזקת את ראיות המאשימה (ע"פ 6171/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** ((28.6.2017)).

סוף דבר

47. לאור כל האמור לעיל אני קובעת כי הוכחה אשמתו של הנאשם בעבירות המוחוסות לו בכתב האישום מעבר לכל ספק סביר, ואשר על כן אני מרשעה את הנאשם בעבירות תקיפה חבלנית ואיומים לפי סעיפים 380 ו- 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ' תמודוד תשפ"ב, 19 יולי 2022, במעמד הנוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד שלומי גרינבוים, הנאשם וב"כ עו"ד אחמד יאסין. הדיון תורגם לנאנש לשפה הערבית באמצעות המתורגמן מר שADI חסונה.